

S E N T I N Ț Ă

în numele Legii

04 iulie 2018

or.Ocnița

Judecătoria Edineț, sed. Ocnița

Instanța compusă din:

președintele ședinței, judecătorul

Roman Mazureț

grefier

Dora Valuța

cu participarea:

procurorului

Igor Pasat

apărătorului

XXXXXXXXXX

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală cauza penală de învinuire a lui:

XXXXXXXXXX născut la xxxDATAxxx, în Ocnița, cetățenia Republicii Moldova, studiile superioare, supus militar, căsătorit, doi copii minori, inspector SPF Otaci, domiciliat or. Otaci str. Corceaghin nr.10 ap.42, posesor al buletinului de identitateXXXXXXXXXX, elib. XXXXXXXXXXXX, fără antecedente penale, IDNP xxxCODxxx ,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova.

Prezenta cauză a parvenit în Judecătoria Edineț, sed. Ocnița la 12 mai 2017, examinarea a început la 05 iunie 2017 și a fost finisată astăzi - 04 iulie 2018,-

C O N S T A T Ă :

Inculpatul **XXXXXXXXXX** este învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova în următoarele circumstanțe:

XXXXXXXXXX, fiind angajat al Departamentului Poliției de Frontieră în baza ordinului nr.642/ps din XXXXXXXXXXXX, în grad special de Plutonier adjutant, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni, Postului vamal Otaci, situat Republica Moldova, r-nul Ocnița, or. Otaci, str. Prieteniei nr.86, acționînd contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea guvernului nr.481 din XXXXXXXXXXXX, Legii nr.238 din XXXXXXXXXXXX, cu privire la Poliția de Frontieră, Hotărârea Guvernului nr.434 din XXXXXXXXXXXX, cu privire la Poliția de Frontieră, dispoziției D-38 din XXXXXXXXXXXX și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de **XXXXXXXXXX**, în intervalul de timp **11:33:45 - 11:59:52** a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la Chiselița Vasile, șoferul autocarului de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/i xxxNUMARxxx, care s-a prezentat pentru traversarea frontierei de stat al Republicii Moldova prin Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale, reieșind din formula a câte 2 lei pentru fiecare pasager transportat, adică 60 lei, ce nu i se cuvine, pentru a nu interveni, favoriza și a autoriza trecerea persoanelor aflate în autocarul de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/i xxxNUMARxxx, peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului la trecerea frontierei și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite prin Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova..

Procurorul a calificat acțiunile inculpatului Burcovschi Vadim potrivit următoarelor semne ale componenței de infracțiune : **corupere pasivă, adică pretinderea, acceptare și primire de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.**

În ședința de judecată inculpatul Burcovschi Vadim nu a recunoscut vina în fapta infracțională lui imputate, declarînd că a a ctivat în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră, la postul vamal Otaci, pe parcursul activității nu a cerut și nu a primit careva sume bănești de la șoferii autocarelor care trec prin postul vamal, inclusiv de la Mațaga Vladislav sau de la Chiselița Vasile, pe parcursul activității sale nu a avut careva abateri. Nu cunoaște despre obiceiul de a strînge bani pentru colaboratorii Poliției de Frontieră sau

vamei. De la șoferul Mațeaga Vladislav nu a primit nici o sumă baneară, a verificat doar actele corespunzătoare.

Martorul Chiselița Vasile în ședința judiciară a declarat că, a activat la firma „Trans Elegant Tur” în calitate de șofer pe autocarul de model Neoplan cu n/i xxxNUMARxxx, transportând pasageri spre Moskova. La trecerea postului vamal era obiceiul de a strânge câte 2 lei de pasager, pentru poliția de frontieră. Pentru o singură dată puteau fi strânși de la 40 lei pînă la 60 lei. Toți șoferii făceau acest lucru și așa făcea și el. Nu erau impuși de nimeni să strîngă acești bani și careva obstacole de a trece postul vamal dacă nu dădeau bani nu erau. Bani se dădeau pînă la control, dar puteau fi dați și după control, depinde de caz. La urmărirea penală i-au fost prezentate spre vizionare secvențe video, apoi a dat declarații. Nu ține minte dacă l-a văzut pe Burcovschi Vadim pe înregistrările video, a trecut un an de zile și nu-și amintește în detalii toate evenimentele petrecute, depozițiile date la urmărirea penală sunt corecte. Nu poate spune câți pasageri au fost în autocar pe data de XXXXXXXXXXXX, la fel, nu-și amintește dacă i-a transmis inculpatului careva sume de bani pe parcursul an. 2016. Pe data de XXXXXXXXXXXX, nu cunoaște cine era în gheșeu Burcovschi V. sau alt colaborator. Bani s-au transmis, dar nu poate concretiza pînă la controlul poșapoartelor sau după. Susține depozițiile date la urmărirea penală.

Martorul Mațiaga Vladislav în ședința de judecată a declarat că, a activat la firma „TransElegantTur” în calitate de șofer pe autocarul de model Neoplan cu n/i xxxNUMARxxxx, împreună cu Chiselița Vasile, transportând pasageri spre Moskova. Pe inculpate l-a văzut în vamă. La trecerea postului vamal era obiceiul de a strânge bani de la pasageri, câte 2 lei, dar nu era obligatoriu și nu era de fiecare dată, depindea de pasageri. Dacă șoferii nu dădeau bani colaboratorilor poliției de frontieră, nu erau careva impedimente de a trece postul vamal. Nu ține minte dacă pe data de XXXXXXXXXXXX, s-au strîns bani. El niciodată nu a transmis careva sume bănești. Chiselița Vasile se ducea cu documentele la control, dar nu a văzut ca ultimul să transmită careva bani pentru colaboratorii poliției de frontieră.

În altă ordine de idei, instanța reține că, în opinia procurorului vina inculpatului se confirmă și prin următoarele probe administrate la materialele dosarului:

- Înregistrarea video de pe DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO – 1875, care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci;

- Ordinul 642/ps din XXXXXXXXXXXX;

- Fișa personală a cet. Burcovschi Vadim;

- Fișa Postului;

- Extrasul din registrul de stat al Poplației ;

- Răspunsul Departamentului Poliției de Frontieră nr.35/7-4-2107 din XXXXXXXXXXXX;

- Răspunsul Departamentului Poliției de Frontieră nr.35/7-4-1658 din XXXXXXXXXXXX;

- Procesul - verbal de examinare din XXXXXXXXXXXX a DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci;

- Procesul-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci;

- Procesul-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016 de la DPF și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci;

- Ordonanța din XXXXXXXXXXXX prin care DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci, au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă.

Procurorul, Igor Pasat în ședința judiciară s-a pronunțat asupra recunoașterii vinovăției inculpatului în baza art. 324 alin.(4) Codul Penal RM și stabilirea lui Burcovschi Vadim pedeapsa sub formă amendă în mărime de 2000 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani. La fel, procurorul a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 12 662,5 lei, compuse din salariul procurorului și a consultantului procurorului, totodată a solicitat încasarea de la inculpatul Burcovschi Vadim în beneficiul statului a sumei de 60 lei, prezumate a fi transmise ultimului de către Chiselița Vasile.

Apărătorul, XXXXXXXXXXXX a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Burcovschi Vadim, deoarece

vina acestuia în săvârșirea infracțiunii lui imputate nu a fost probată de acuzare.

Analizând declarațiile martorilor, explicațiile participanților la proces, apreciind în ansamblu probele administrate la materialele dosarului din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, și coraborate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată consideră necesar pronunțarea în cazul dat unei sentințe de achitare în privința acuzării aduse lui Burcovschi Vadim din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de Procedură Penală RM, sentința de achitare se adoptă dacă: nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Inculpatului Burcovschi Vadim i-a fost incrimată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal cu următoarele semne de calificare: **corupere pasivă, adică pretinderea, acceptare și primire de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.**

Reieșind din normele generale a dreptului procesual-penal, instanța de judecată are un rol neutru în proces și nu se manifestă în favoarea unei părți, respectiv, instanța de judecată este obligată să judece cauza în limitele învinuirii aduse inculpatului.

În sensul jurisprudenței CEDO raportată la cauza penală dată, (*Hotărîrea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, p. 79*), rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal și din momentul elaborării acestuia inculpatul este în mod oficial înștiințat cu privire la aspectele de fapt și de drept ale acuzațiilor ce i se aduc.

Potrivit prevederilor art. 6 alin. (3) lit. a) CEDO: "Orice acuzat are în special, dreptul: - să fie informat în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.", prin urmare instanța, menționează că în hotărîrea *Adrian Constantin vs. Romania din XXXXXXXXXX*, Curtea Europeană a subliniat rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului , recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale (a se vedea și *Hotărîrea Pelisser și Sassi vs. Franța*), astfel informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.

În aceeași ordine de idei instanța denotă faptul că, rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței impune, ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă, deoarece **instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu.**

La acest capitol, precum și prin prisma prevederilor art. 281 alin. (2) CPP RM, instanța relevă că, nu este prezentă o calificare concretă cu indicarea elementelor componenței de infracțiune, fiind descrisă norma penală prevăzută la art. 324 alin. (4) Cod Penal RM, integral, or la stabilirea încadrării juridice urmează a fi descrise concret toate elementele laturii obiective a infracțiunii incriminate, dar nu toate cele enumerate în dispoziția articolului din partea specială a Codului Penal.

Din materialele dosarului și din probele acuzării cercetate în ședința judiciară s-a constatat cu certitudine faptul că, autocarul de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/î xxxxNUMARxxx, condus de șoferii Chiselîța Vasile și Mațiaga Vladislav, la data de XXXXXXXXXX, a traversat punctul de trecere a frontierei de stat Otaci-Moghiliov Podolisk, autocarul și pasagerii fiind verificați de colaboratorul poliției de frontieră Burcovschi Vadim.

Analizând elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal, raportate la circumstanțele cauzei, instanța reține că, obiectul material al infracțiunii date îl constituie remunerația ilicită, care se exprimă în bunuri, servicii, privilegii, avantaje ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Remunerația ilicită sub formă de **bunuri**, urmează să fie interpretată în acord cu art.285 Cod civil, astfel, bunuri sunt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale. Lucrurile sunt obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile. Prin urmare, termenul bun se referă în egală măsură la lucruri, cât și la drepturi patrimoniale, care pot fi reale și obligaționale. Nu are nici o relevanță la încadrare categoria din care face parte bunul: mobil sau imobil, tangibil sau intangibil, divizibil sau indivizibil etc.

Totodată instanța reține că, pentru a avea calitatea de bun, este absolut obligatoriu ca entitatea ce presupune remunerația ilicită să aibă o valoare economică și să fie susceptibilă de apropiere, sub forma unor drepturi în compunerea unui patrimoniu, prin urmare în accepțiunea de bunuri sunt incluse și semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice) și alte titluri de valoare autentice.

Apreciind în ansamblu probele cercetate în ședința judiciară instanța reține că, în cazul dat, lipsește obiectul material al infracțiunii, nefiind stabilite și ridicate la examinarea cauzei sumele bănești prezumate ca transmise inculpatului și acceptate de către ultimul la realizarea interesului infracțional, la fel nu a fost stabilită valoarea, numărul bancnotelor prezumate a fi transmise inculpatului, faptul dat se deduce din declarațiile martorilor acuzării Chiselîța Vasile și Mațiaga Vladislav, astfel martorul Chiselîța Vasile declarînd în ședința judiciară că, nu poate spune câți pasageri au fost în autocar pe data de XXXXXXXXXX, la fel, nu-și amintește dacă i-a transmis inculpatului Burcovschi Vadim careva sume de bani pe parcursul an. 2016, totodată la data de XXXXXXXXXX, nu cunoaște cine era în gheșeu Burcovschi Vadim sau alt colaborator; iar Mațiaga Vladislav declarînd instanței că nu ține minte dacă pe data de XXXXXXXXXX, s-au strîns bani, el niciodată nu a transmis careva sume bănești, Chiselîța Vasili se ducea cu documentele la control, dar nu a văzut ca ultimul să transmită careva bani pentru colaboratorii poliției de frontieră.

La același capitol instanța reține că, din totalitatea probelor prezentate de acuzare, **nu a fost posibil de stabilit și nefiind probat de către acuzare valoarea precisă a sumelor bănești prezumate a fi transmise inculpatului și faptului ce sumă concretă sa**

strîns de la pasageri și dacă au fost colectați bani pasagerii autocarului sus-menționat la data de XXXXXXXXX.

În aceeași ordine de idei instanța reține că, declarațiile martorilor Chiselița Vasile și Mațiaga Vladislav date în cadrul urmăririi penale nu pot fi admisibile și luate în considerație deoarece ultimii la urmărirea penală nu au fost audiați în calitate de martori potrivit regulilor de audiere a martorilor și avertizați de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, astfel la materialele dosarului fiind anexate copiile proceselor verbale de audiere a lui Chiselița Vasile și Mațiaga Vladislav în calitate de învinuți pe altă cauză penală.

La fel, este de menționat că martorul Mațiaga Vladislav în ședința judiciară a declarat că declarațiile date la urmărirea penală nu le-a citit.

În aceeași ordine de idei, fiind vizualizate în ședința de judecată înregistrările video anexate la materialele dosarului, instanța reține că, în secvențele video date nu se vizualizează faptul transmiterii a careva sume bănești inculpatului Burcovschi Vadim de către Chiselița Vasile la data de XXXXXXXXX, în intervalul de timp 11:33:45 - 11:59:52, nu se vizualizează faptul că martorii plasează careva sume bănești în acte (pașaport) în scopul transmiterii acestora inculpatului, precum și faptul pretinderii, acceptării și primirii de către Burcovschi Vadim a careva sume bănești de la Chiselița Vasile, la fel fiind vizualizată secvența videodin interiorul gheretei poliției de frontieră, la fel nu se vizualizează faptul primirii de către inculpat a careva sume bănești de la terțe persoane, inclusiv de la șoferii autocarului sus-menționat .

La fel, la de către acuzare nu au fost prezentate careva probe în vederea confirmării faptului că, martorul Chiselița Vasile a transmis suma bănească prin intermediul pașaportului anume inculpatului Burcovschi Vadim, or martorul în ședința de judecată a declarat că nu-și amintește dacă i-a transmis inculpatului Burcovschi Vadim careva sume de bani pe parcursul an. 2016, totodată la data de XXXXXXXXX, nu cunoaște cine era în ghișeu poliției de frontieră Burcovschi Vadim sau alt colaborator.

La acest capitol instanța relevă că, *alte probe în vederea stabilirii existenței obiectului material al infracțiunii, identificării acestuia, precum și confirmării existenței laturii obiective a infracțiunii și anume a faptului transmiterii sumelor bănești inculpatului, precum și pretinderea, primirea și acceptarea de către inculpat a banilor, de către acuzare nu au fost prezentate.*

La fel, nu au fost aduse careva probe întru confirmarea existenței scopului infracțiunii : „**pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia**”, or din declarațiile martorilor rezultă clar faptul că nu au avut careva impedimente sau obstacole create de colaboratorii poliției de frontieră la traversarea frontierei de stat.

În raport cu cele relatate instanța reține că, la baza unei sentințe de condamnare nu pot fi puse doar declarațiile unui martor (Chiselița Vasile) care sunt contradictorii, nu sunt certe și precise, fără a fi confirmate și cu alte probe privite în ansamblu.

La acest capitol instanța reține că, învinuirea adusă unei persoane de comiterea unei infracțiuni urmează a fi clară și precisă și nu poate fi bazată pe presupuneri, or toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare instanța reinterează că, în cazul dat de către acuzare nu a fost probată existența obiectului, laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii, or acuzarea are sarcina de a proba vinovăția inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 8 Cod de Procedură Penală RM, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. **Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.**

Raportînd prevederile legale sus-nominalizate la circumstanțele cauzei, apreciînd în ansamblu probele administrate la materialele dosarului, instanța de judecată relevă că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal.

În altă ordine de idei, instanța relevă că, potrivit art. 55 alin.(1) Cod de procedură penală, urmărirea penală se efectuează de către ofițerii de urmărire penală desemnați ai organelor de urmărire penală prevăzute în art.56.

Potrivit art. 253 alin.(1) Cod de procedură penală, urmărirea penală se efectuează de către procuror și de către organele constituite conform legii în cadrul: 1) Ministerului Afacerilor Interne; 2) Serviciului Vamal; 3) Centrului Național Anticorupție.

Potrivit alineatului (2) al normei menționate supra, organele de urmărire penală sînt reprezentate de ofițeri de urmărire penală anume desemnați în cadrul instituțiilor menționate în alin.(1) și subordonați organizațional conducătorului instituției respective. Conform alineatului (4) statutul ofițerului de urmărire penală este stabilit prin lege.

Potrivit art. 1 Cod de procedura penala, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penala și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurata în conformitate cu prezentul cod.

Astfel, instanța reține că, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și a statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite.

În context, instanța mai denotă faptul că, potrivit art, 7 alin. (1) Cod de procedură penală, legalitatea procesului penal se asigură prin desfășurarea acestuia în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele

internațională la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod, or, în caz contrar, orice acțiune sau măsură procedurală efectuată cu încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural.

Așadar, Codul de procedură penală în calitate de lege organică specială nu a investit procurorul cu atribuții de desemnare a ofițerilor de investigații cu statut de ofițeri de urmărire penală, care sunt enunțate în art. 52 Cod de procedură penală, în care nu se regăsește competența de atribuire a statutului de ofițer de urmărire penală altor ofițeri care nu dețin acest statut, precum și nu a investit ofițerii de investigații din cadrul CNA sau altor entități cu dreptul de a avea atribuții de ofițer de urmărire penală, în vederea efectuării acțiunilor procesuale în cadrul urmăririi penale, circumstanțe **care direct contravin** și reglementărilor enunțate în art. 1 alin.(2) ale Legii nr. 333 din XXXXXXXXXX, privind statutul ofițerului de urmărire penală, care prevăd că, **nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organelor de urmărire penală abilitați cu funcții** de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații, care au statut de persoane investite cu funcții de constatare a infracțiunilor, stabilit prin lege.

Potrivit art. 251 alin.(1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea celui act.

În conformitate cu prevederile alin.(2) al normei procedural indicate, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acestuia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Potrivit alin.(3), nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

De asemenea instanța relevă că, potrivit doctrinei juridice, nulitatea este o sancțiune procedurală care intervine, în general, atunci când un act procedural s-a îndeplinit cu încălcarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege. Nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale. Actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forță juridică conform adagiului "quod nullum est, nullum prodebet effectum", totodată nulitatea unui act procedural poate atrage și nulitatea actelor procedurale ulterioare efectuate cu respectarea legii, însă, care se întemeiază pe actul nul ori depind de valabilitatea acestuia.

Totodată instanța reține că, nu oricare încălcare a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural, dar numai încălcările esențiale ale legii procesuale penale. Prin încălcare esențială a legii se înțelege acea abatere de la lege, care afectează drepturile și interesele legitime ale părților, aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

În raport cu cele relatate instanța nu va admite nici o deviere de la prevederile imperative ale normelor procedural-penale, care au prioritate față de alte legi ordinare și organice ce au caracter procesual, care ar aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale omului, or neincluderea în Codul de procedură penală a prevederilor altor acte normative cu caracter procesual constituie temei de limitare a clarității, accesibilității și previzibilității legii în cadrul procesului penal, fapt care în mod direct ar afecta drepturile și libertățile fundamentale ale inculpatului.

Raportînd prevederile procedurale mai sus-enunțate, precum și jurisprudente CtEDO la cazul examinat, instanța conchide că actele-procedurale emise de ofițerul de investigații din cadrul CNA, Marin Megherea, sunt lovite de nulitate deoarece vin în contradicție cu prevederile legale imperative sus-menționate care reglementează desfășurarea procesului penal, fiind emise de o autoritate fără a avea statut de ofițer de urmărire penală, circumstanță, care, subsecvent atrage nulitatea actului procedural, pe motiv că încălcarea normelor procesuale penale constatate nu poate fi înlăturată decât prin anularea acestui act.

În aceeași ordine de idei instanța relevă faptul că actele procedurale întocmite de ofițerul de investigații Marin Megherea în prezenta cauză penală care în virtutea normelor legale sus-menționate, avînd funcția de ofițer de investigații nu este investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală și nu este în drept să emită acte procedurale, care intră în competența ofițerului de urmărire penală, sunt lovite de nulitate și anume:

- Procesul - verbal de examinare din XXXXXXXXXX a DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci;

- Procesul-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci;

- Procesul-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016 de la DPF și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci.

Conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, prin urmare pentru a contribui la soluționarea cauzei proba pertinentă trebuie să fie concludentă, iar proba concludentă este proba pertinentă care

influențează asupra soluționării cauzei penale.

Raportând prevederile imperative ale legii sus-menționate la prezenta cauză se evidențiază faptul că, în cazul dat nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal RM, or analizînd cumulul probelor admisibile, lipsa asigurării unor garanții esențiale a inculpatului, lipsa probelor care ar atesta întrunirea cumulativă a faptei prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, instanța de judecată ajunge la concluzia de a emite o sentință de achitare în partea acuzării aduse inculpatului Burcovschi Vadim de săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) Cod Penal RM, în baza art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală RM.

La soluționarea chestiunii cu privire la corpurile delictive și anume: DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF, care se păstrează la materialele dosarului, potrivit art.162 alin.(5) CPP RM, rămîne a fi păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.

În altă ordine de idei, instanța va respinge drept neîntemeiată pretenția procurorului privind încasarea de la Burcovschi Vadim în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 12 662,5 lei, compuse din: salariul Procurorului în sumă de 12 450 lei și salariul consultantului procurorului în mărime de 212,5 lei, or prin prisma prevederilor art. 227 Cod de Procedură Penală RM, salariul procurorului sau salariul consultantului procurorului, nu constituie cheltuieli judiciare, ultimii sunt salariați din bugetul de stat în virtutea funcțiilor exercitate, totodată în cazul dat a fost emisă o sentință de achitare, la fel la materialele dosarului nu au fost prezentate careva probe care ar confirma faptul că, timpul de lucru al procurorului pe cauza dată l-a constituit 100 de ore, iar cel al consultantului l-a constituit 10 de ore.

În aceeași ordine de idei, ținînd cont de faptul că inculpatul urmează a fi achitat instanța va respinge și pretenția procurorului privind încasarea de la inculpatul Burcovschi Vadim în beneficiul statului a sumei bănești de 60 lei, prezumată a fi primită de ultimul la realizarea interesului infracțional.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. art. 338, 384, 385, 390 alin. (1), pct. 1, 392, 393, 394, 396 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

A-l achita pe **XXXXXXXXXX**, a.n. xxxDATAxxx, IDNP xxxCODxxx, dom. or. Otaci str. Corceaghin nr.10 ap.42, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Corpurile delictive: DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF, care se păstrează la materialele dosarului, rămîne a fi păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.

Se respinge ca neîntemeiată pretenția procurorului privind încasarea de la Burcovschi Vadim în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 12 662,5 lei (doisprezece mii șase sute șazeci și doi, 5) lei.

Se respinge pretenția procurorului privind încasarea de la inculpatul Burcovschi Vadim în beneficiul statului a sumei bănești de 60 lei, prezumată a fi primită de ultimul la realizarea interesului infracțional.

Sentința cu drept de recurs în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Bălți prin intermediul judecătoriei Edineț, sed Ocnița.

Președintele ședinței

Judecător

Roman Mazureț